

живот.

Някога мъчнопроходим и обрасъл с вековни гори, Балканът е бил царство на хайдушките дружини. И въпреки че е в непосредствена близост до града, той е бил истински закрилник на хайдутите. Нека се отправим към Сините камъни и посетим местата, свързани с хайдутството.

Напускаме града през кв. „Ново село“, родно място на известните хайдушки войводи Дамян, Панайот Хитов и Стоян Папазов. Покрай добре обработените лозя неусетно стигаме в подножието на Сините камъни. Оттук нагоре започва стръмна главоломна пътека. Някога по нея са се изкачвали към хайдушките сборища млади юнаци. Оттам и до днес този път носи името Хайдушката пътека. Виеща се стръмно нагоре, през оголени днес местности, Хайдушката пътека напомня за стръмния път, който хайдутите са поемали.

При един лек наклон, вляво се открива малка долина. Виждат се разрушени основи. Някога тук е имало няколко къшли на козари, покрити със слама. Сред тях е имало и една покрита с керемиди — Керемидената къшла, станала известна с няколко събития от хайдушкия живот. Радостно е, че предстои тя да бъде възобновена.

Тук в края на XVII в. при недоразумение пада убит единият от братята хайдуты — байрактаря, синове на Минчо Бунарджията от Сливен.

През миналия век тук са имали къшли Панайот Хитов и верният му ятак Слав Ненчев. И неволно си спомняш песента:

Панайот Бойки думаше:
Бойке ле, моя пръвнино,
снощи си дойдох, Бойке ле,
от къра и от къшлата,
от къшлата керемидената.

Това става през 1858 г. След като чорбаджията Хочо Митев заявява, че е ятак на хайдутите, младият Панайот казва на жена си:

Я дай ми, Бойке, пушката,
пушката съчмалията,
пищови чифтелията,